

Vlaams
Parlement

vergadering **C171 – FIN10**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 1 april 2014

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Patricia De Waele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het uitblijven van een antwoord op mijn vraag – die door de voorzitter van het Vlaams Parlement werd doorgestuurd naar de Vlaamse Regering – over het schrappen van twee extra medewerkers waar gewezen ministers recht op hebben - 1191 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitvoering van de BGO 2014 in het licht van het einde van de legislatuur - 1183 (2013-2014)	4

■

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Vraag om uitleg van mevrouw Patricia De Waele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het uitblijven van een antwoord op mijn vraag – die door de voorzitter van het Vlaams Parlement werd doorgestuurd naar de Vlaamse Regering – over het schrappen van twee extra medewerkers waar gewezen ministers recht op hebben - 1191 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister-president, collega's, ik stel deze vraag omdat onze voorzitter, de heer Peumans, u een brief schreef om te antwoorden op mijn vraag van 12 februari. Toen werd de wijziging van het statuut van een lid van het Vlaams Parlement wat betreft de uittredingsvergoeding en de vergoeding voor aanvullende verantwoordelijkheden in het Vlaams Parlement goedgekeurd.

Ik vind het goed dat de Vlaamse volksvertegenwoordigers in eigen boezem kijken, en de eigen uittredingsvergoeding even onder de loep nemen. In deze maatschappelijke context is het aangewezen dat iedereen de tering naar de nering zet. Ik vroeg me af hoe het zit met de uittredende ministers. Zij hebben ook nog eens recht op twee medewerkers: een staflid en een uitvoerend personeelslid. Is dat nog van deze tijd?

Ik heb de vraag openlijk gesteld in de plenaire vergadering. Onze voorzitter heeft toen een brief met mijn vraag aan u overhandigd. De brief is tot op vandaag niet beantwoord. Minister-president, u verplicht me wel een beetje om andere manieren uit te dokteren om u die vraag te stellen. Ik vraag u nu luidop of u bereid bent om een signaal te geven om de tering naar de nering te zetten. We kunnen ons immers de vraag stellen of de Vlaamse belastingbetaler in de huidige tijden mee moet opdraaien voor twee medewerkers per uittredende minister.

Minister-president, geldt deze regeling ook voor ministers die al dan niet verder een parlementair mandaat uitoefenen? Sommige ministers verlaten de politiek totaal, andere keren terug als parlamentslid. Krijgen zij ook die twee medewerkers? Zo ja, hoe kunt u dat verantwoorden? Ik ben benieuwd naar uw antwoord. Vermoedelijk hebt u dat afgetoetst met uw regering. Zo niet, dan hoor ik graag uw visie.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik wil u allen danken voor de goede samenwerking van de afgelopen vijf jaar.

Mevrouw De Waele, de regeling waarbij gewezen ministers recht hebben op twee voltijds equivalenten (vte's) tijdens de daaropvolgende legislatuur, vindt haar oorsprong in het Kabinetbesluit, artikel 12, van 24 juli 2009 tot organisatie van de kabinetten van de leden van de Vlaamse Regering. Een wijziging zou dus ook een wijziging van dit besluit van de Vlaamse Regering vereisen. In deze legislatuur zullen wij geen wijzigingen meer doorvoeren aan het Kabinetbesluit.

Deze Vlaamse Regering heeft natuurlijk niet gewacht – daar wil ik toch op wijzen – om maatregelen te treffen die ook van de regering inspanningen vragen. Tijdens deze legislatuur werd reeds een inspanning geleverd, met name de inlevering van 2 procent op het salaris van alle ministers. Dit werd doorgevoerd op 16 maart 2012 en wordt toegepast vanaf 1 maart 2012. Ook heeft de Vlaamse Regering het aantal kabinetsleden bij de aanvang van deze legislatuur gevoelig teruggedrongen, van 452 naar 288 vte's. Dit ging gepaard met een betere samenwerking met de administratie. Met deze twee maatregelen kan ik onderstrepen dat wij ook een duit in het zakje hebben gedaan.

Ook voor de uittredingsregeling van de parlementsleden hebben we in overgangsmaatregelen voorzien. Daardoor heeft de nieuwe regeling van de uittredingsvergoeding pas uitwerking voor de politieke loopbaanjarren vanaf 1 juni 2014. Het komt erop neer dat ze pas uitwerking zullen hebben in de volgende legislatuur, 2014-2019. De volgende Vlaamse Regering is daar ten volle voor bevoegd.

We zullen tijdens deze legislatuur geen wijzigingen meer aanbrengen aan dat Kabinetsbesluit en hebben dus een bijdrage geleverd aan de sanering zoals aangekondigd.

Mevrouw Patricia De Waele: Dank u wel, minister-president, voor uw antwoord. Eigenlijk was het niet zo moeilijk om een antwoord te geven. Ik vraag me af waarom u niet hebt gereageerd op de brief van voorzitter Peumans. Dat is één zaak, uw antwoord is klaar en duidelijk.

Ik had zo'n antwoord wel verwacht. Het is juist dat er inspanningen zijn geleverd, volgens het regeerakkoord. Toen is beslist om de kabinetten te verkleinen, er wat in te snoeien. Dat is heel juist.

Twee medewerkers afleveren aan uittredende ministers, na een legislatuur: is dat wel opportuun? Die twee medewerkers moeten toch geen politiek werk meer leveren. Als de minister zelf geen politiek werk meer levert, welke meerwaarde kan hij of zij dan nog hebben? Met die grote vraag blijf ik zitten. Uiteindelijk draait de belastingbetaler daarvoor op.

We weten allemaal dat er gesnoeid is met bepaalde beslissingen. Ik denk aan de jobkorting die is afgeschaft, net als de renovatiepremie. Er zijn nog heel wat voorbeelden, waarbij de burger het slachtoffer geworden is. Ik had graag gezien dat er een ander antwoord was gekomen op een of andere manier, om die twee medewerkers voor uittredende ministers, die uit de politiek stappen, ook af te schaffen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitvoering van de BGO 2014 in het licht van het einde van de legislatuur - 1183 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, in het kader van de begrotingsopmaak (BGO) hebt u aangekondigd dat er een aantal bewarende maatregelen zouden komen. Ik wil de stand van zaken vragen wat dit betreft, en ik peil natuurlijk ook naar twee belangrijke dossiers die de begrotingsuitvoering kunnen beïnvloeden, namelijk de lokale tekorten enerzijds en de ppscholen en de beslissing van Eurostat anderzijds.

Uiteraard ga ik niet in detail in op de begroting in haar geheel. Dat is ook niet de bedoeling van deze vraag. Dat is reeds uitvoerig gebeurd. In het verleden hebben we erop gewezen dat er geen conjuncturele buffers zijn, dat er een risico is met betrekking tot de manier waarop de onderbenutting werd ingeschat en dat er ook wel een risico op betaalincidenties is.

Naast die drie bekende risico's zijn er echter nog twee andere risico's. Zo zijn er de lokale tekorten. Collega's, ik heb hier een mooi historisch overzicht van hoe die discussie over die lokale tekorten is begonnen, hoe er diverse bijeenkomsten van het Overlegcomité zijn geweest, hoe de Nationale Bank uiteindelijk een cijfer naar voren heeft geschoven, hoe dat uiteindelijk bij de Hoge Raad van Financiën (HRF) is terechtgekomen. Ik zal echter meteen maar mijn vragen stellen. Ook het rapport van de HRF geeft eigenlijk toch niet meteen een antwoord op de belangrijkste vraag, namelijk wie er nu verantwoordelijk is.

Minister, u had dus gezegd, in het kader van de begrotingsopmaak en voor de uitvoering ervan, dat er in bewarende maatregelen zou worden voorzien. Zo zouden de beleidskredieten op zeven twaalfden worden geblokkeerd, en dat tot en met juli. De aanwending van de betaalkredieten zou maandelijks worden opgevolgd door het monitoringcomité. Versnellingen in de aanwending van de betaalkredieten zouden moeten worden verantwoord. Kunt u de tot op heden voorziene bewarende maatregelen toelichten? Op welke wijze werden die toegepast? Zijn er al versnellingen in de aanwending van de betaalkredieten gedetecteerd? Op welke wijze werden die dan verantwoord?

De begroting gaat uit van een evenwicht in 2014. Wat is op basis van de monitoring de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering daarvan? Zijn er bepaalde elementen die vandaag al afwijken van de gehanteerde raming, zowel in positieve als in negatieve zin?

Mijn volgende vraag is de grootste vraag, en eigenlijk de reden voor het stellen van deze vraag om uitleg. De vraag betreft het dossier van de lokale tekorten. De samenwerkingsovereenkomst bepaalt dat de gewesten verantwoordelijk zijn voor budgettaire afwijkingen van de lokale besturen ten opzichte van het begrotingstraject, behalve als het gaat over de budgettaire impact van beslissingen van de federale overheid. De HRF heeft in het net vermelde rapport gesteld dat een regionale opsplitsing van de lokale saldi voor 2013 nog niet mogelijk is, en dat het technisch ook niet mogelijk is om de verantwoordelijkheden per overheidsniveau in de lokale cijfers vast te leggen. Voor zover wij dat kunnen inschatten, is er dus eigenlijk geen antwoord gekomen op de vragen die aan de HRF werden gesteld. Wat is nu de stand van zaken met betrekking tot de discussie over de raming van de lokale tekorten en de eventuele bijdrage van de deelstaten? Minister Bourgeois gaf aan dat hij het initiatief van het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR) zou afwachten. Is er nu een akkoord over het cijfermateriaal? Is er een zicht op de mogelijke impact op de Vlaamse begroting als gevolg van de problematiek van de lokale financiën, en wat is nu de verdere aanpak?

Ik heb tot slot nog een bijkomende vraag over pps voor scholen, waarover ik u twee maanden geleden een vraag om uitleg heb gesteld. U gaf toen aan dat er op 23 december een brief was gestuurd naar Eurostat en dat de antwoordtermijn normaliter twee à vijf maanden bedraagt. Wat is de stand van zaken? Heeft Eurostat ondertussen al gereageerd op het voorstel van de Vlaamse Regering? Zo ja, wat is eventueel de genomen beslissing? Zo nee, is er al meer zicht op de timing?

Voor zover we weten, is er ook met de potentiële impact van een herklassering in 2014 geen rekening gehouden. De cijfers die de heer Van Mechelen opvroeg, wijzen erop dat de impact in 2014 ongeveer 200 miljoen euro zou kunnen bedragen. Is daar op enige manier op ingespeeld in de begroting van 2014?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, geachte leden, ik zal beginnen met de vraag over Eurostat en het onderwijs. Ik heb daarop nog geen antwoord.

Het lijkt me passend dat we voor die begroting van 2014 een rem zetten op de kredieten voor 2014. Dat is logisch. We moeten er immers voor zorgen dat een toekomstige regering in de mogelijkheid wordt gesteld om in continuïteit beleid te voeren of zelfs, indien gewenst, in 2014 nog een aantal beleidsaccenten te leggen. Om die reden hebben we die zeven twaalfden ingevoerd bij de vastleggingskredieten. De vereffeningskredieten worden niet geblokkeerd, wel gemonitord.

Ik wil toch ook nog even aangeven dat een aantal uitgaven worden vrijgesteld van die maatregelen, zowel wat vastleggingskredieten als vereffeningskredieten betreft. Dan gaat het bijvoorbeeld over decretaal verplichte uitgaven, schadevergoedingen, uitgaven verbonden aan een lopende overeenkomst, vaste uitgaven, reglementaire werkingsubsidies en werkingsubsidies die nominatim zijn vermeld in de begroting.

Als een minister op een bepaald begrotingsartikel niet meer over voldoende vastleggingsruimte beschikt, dan kan hij nog altijd binnen zijn eigen programma een afwijking geven, en dus een verschuiving doen van een bepaalde post naar een ander begrotingsartikel, indien de Inspectie van Financiën een gunstig advies geeft. Wil een minister verschuivingen tussen zijn programma's, dan is er naast dat advies van de Inspectie van Financiën ook een akkoord van de Vlaamse minister van Begroting nodig. Ik kan u zeggen dat er nog geen afwijkingen aan mij zijn gevraagd. Ik heb dus nog niet ja of neen hoeven te zeggen.

De maatregelen werden opgelegd aan alle Vlaamse ministeries, de Diensten met Afzonderlijk Beheer (DAB's) inbegrepen, maar ook aan alle Vlaamse rechtspersonen die bij de begrotingsopmaak in de consolidatieperimeter werden opgenomen. Het zijn uiteraard de leidend ambtenaren die moeten zorgen voor het opvolgen en respecteren van die maatregel. Tot op heden is er geen enkele significante versnelling vastgesteld in de aanwending van de betaalkredieten van de ministeries en de DAB's. Tot op heden is er dus ook geen enkele indicatie dat de begrotingsdoelstellingen niet zouden worden gehaald, zodat er momenteel geen bijkomende maatregelen op het vlak van het vrijgeven van kredieten noodzakelijk zijn.

Ik wil nogmaals benadrukken, maar u hebt dat eigenlijk zelf gezegd, dat we er nooit mee akkoord zijn gegaan dat de deelstaten de tekorten van de lokale overheden moeten goedmaken. Ik denk dat u dat weet. Daarbij wil ik benadrukken dat dit ook uitdrukkelijk naar voren is gekomen in het samenwerkingsakkoord van december 2013. Ik citeer: "De budgettaire doelstellingen alsook de verdeling ervan tussen entiteit I en II moet worden goedgekeurd op een Overlegcomité." Dan gaat het dus over de lokale overheden. Dat is de filosofie daarachter, met effectief het toewijzen aan een 'dader' van een tekort.

Maar laat me even terugkeren naar de vergadering van het Overlegcomité van 6 november. Er werd toen afgesproken dat de gewesten zelf een raming zouden maken op basis van 2012, een prospectie voor het saldo 2013 en 2014, en die zouden bezorgen aan de Nationale Bank. Als u daar meer informatie over wenst, verwijs ik u graag naar minister Bourgeois die daarvoor bevoegd is. Een interfederale werkgroep zou op basis van die informatie haar werkzaamheden voortzetten met het oog op de goedkeuring van de methodologie en de cijfers. De federale minister zou aan de Hoge Raad van Financiën vragen om een verslag te maken met een analyse van de resultaten van de verschillende onderdelen van de lokale overheden en de verantwoordelijkheden van elk bevoegdheidsniveau ter zake.

Eind maart heeft de Hoge Raad van Financiën het verslag gefinaliseerd. Omdat een regionale opsplitsing van de rekeningen van de lokale overheden nog niet is gepubliceerd door het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR), worden in het bedoelde verslag de ontvangsten en uitgaven voor het geheel van de lokale overheden beschouwd. Ook de verantwoordelijkheid van elk bevoegdheidsniveau wordt niet vermeld. Want bij gebrek aan gegevens over de uitgaven van de politiezones en de OCMW's kan er volgens de Hoge Raad van Financiën geen analyse worden gemaakt van de houdbaarheid van die bijzondere bestanddelen van de lokale sector. Ook wijst de HRF op de noodzaak van het tijdig en voorspelbaar doorstorten van de gemeentelijke opcentiemen, omdat het federale niveau nu een grillig patroon van doorstortingen hanteert. Dit is de informatie waarover wij beschikken, en verder is er niets meer gepland.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is positief om te horen dat er voorlopig nog geen afwijkingen zijn van het begrotingstraject. Wat betreft die lokale tekorten zou ik, bij wijze van afsluitende opmerking in deze commissie, toch willen zeggen dat ik het vreemd vind dat er zo weinig cijfermateriaal beschikbaar is.

Minister Philippe Muylers: Ik heb niet gezegd dat er weinig informatie beschikbaar is. Ik heb gezegd dat ik verwijs naar minister Bourgeois voor de inschatting die we zelf gingen

maken, omdat hij er verantwoordelijk voor is. Hij heeft extra informatie, maar misschien hebt u het over de opsplitsing.

De heer Lode Vereeck: Ik wil zeggen dat het zo moeilijk is om met accurate gegevens te werken, terwijl het in het kader van strengere begrotingsregels toch wel nodig is om op een deftige manier de begroting op te stellen.

Dat er nog geen beslissing van Eurostat is, blijft een zwaard van Damocles. Minister, ik neem aan dat u het engagement aangaat dat als er een beslissing is – ook al zijn we in de laatste fase –, u daar de commissie van op de hoogte stelt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■